

מסכת תענית

פרק א' משנה א'

הקדמה: כמו שכבר למדנו בברכות פרק ה' משנה ב' "מזכירין גבורות גשמים בתחיית המתים, ושואלין הגשמים בברכת השנים". ומשנתנו באה ללמד בענין זמנה של הזכרת גשמים.

מאימתי מזכירין – מאיזה יום בחג מתחילים לומר [ולזהכיר בתפילה] **גבורות גשמים** – הכוח של ה' בגשמים [משיב הרוח ומוריד הגשם] **רבי אליעזר אומר** – רבי אליעזר סובר

מיום טוב הראשון של חג – מהיום הראשון של חג [של חג הסוכות] **רבי יהושע אומר** – רבי יהושע חולק וסובר

מיום טוב האחרון של חג – מהיום האחרון של חג [חג הסוכות] **אמר לו רבי יהושע** – אמר ושאל רבי יהושע לרבי אליעזר

הואיל ואין הגשמים אלא – והרי אין גשמים אלו רק [היורדים בחג הסוכות] **סימן קללה בחג** – סימן של קללה שיורדים בחג

למה מזכיר – ואם כן מדוע שנזכיר [גשמים בחג הסוכות] **אמר לו רבי אליעזר** – ענה לו רבי אליעזר [לרבי יהושע]

אף אני – גם אני

לא אמרתי לשאול – לא אמרתי לבקש

אלא להזכיר – אלא רק להזכיר [את הכוח של הקב"ה בגשמים ודי בהזכרת משיב הרוח ומוריד הגשם]

בעונתו – בזמנו [כשצריכים גשמים]

אמר לו – אמר רבי יהושע לרבי אליעזר

אם כן – אם כך [שמזכירים בחג את הגבורה של הקב"ה בגשמים]

לעולם – תמיד [אפילו בימות הקיץ]

יהא מזכיר – יצטרך להזכיר

וההלכה כרבי יהושע

הדגשה: כל מקום שנאמר במשנה חג הכונה לחג הסוכות.